Зустріч з Мірною в Унівській лаврі

Великий піст, 2008 р. Б.

З Мірною на молитві

Прес-конференція Мірни

Незмінний організатор Ґабріель

Неперестанна молитва

Владика Гліб посвячує ікону Богородиці Суфанье

Миропомазання Мірни

о. Еліас – духівник Мірни

Обідня пора

«Любий Ісусе, дай мені спочити в Тобі, понад усяку річ, понад усе сотворене, понад усіх Твоїх ангелів, понад усяку хвалу, понад усяку радість, понад усяку славу й честь, понад усе небесне військо. Тому що Ти – єдиний Всевишній. Ти – єдиний Могутній і Добрий понад усе. Прийди до мене і втіш мене, і визволи мене від моїх оков, і дай мені свободу. Бо без Тебе моя радість неповна, без Тебе мій стіл порожній».

Вірую, Господи, поможи моєму невірству
Мр. 9, 24

Дорогою молитви

№ 05 (21)
травень
2009

Живи своїм життям. Та життя хай не заважає тобі молитися.

sufanie.com

Ангел сповіщав

Ангел сповіщав Благодатній: Чистая Діво, радуйся. І знову кажу: Радуйся. Твій Син воскрес тридневний із гробу, і мертвих воздвигнув Він. Люди, веселіться.

Світися, світися, новий Єрусалиме, слава бо Господня на Тобі возсіяла. Радій нині й веселися, Сіоне. А Ти, Чистая, красуйся, Богородице, востанням рождення Твого.

А҆́гг҃лъ вопїѧ́ше
бл҃годѧ́тнѣй: чтаѧ̑ дв҃о,
рѧ́дꙋйсѧ, и҆ па́ки рекꙋ,
рѧ́дꙋйсѧ: тво́й сн҃ъ воскр҃се
тридне́венъ ѿ гро́ба, и҆
ме́ртвыѧ воздви́гнꙋвый,
лю́дїе, весели́тесѧ.
Свѣти́сѧ, свѣти́сѧ,
но́вый і҆ерꙋсали́ме: сла́ва бо
гдⷭ҇ѧ на тебѣ̀ возсїѧ̀. ликꙋ́й
ны́нѣ и҆ весели́сѧ, сїѡ́не. ты́
же, чтаѧ̑, красꙋ́йсѧ, бц҃е, ѡ҆
воста́нїи рождества̀ твоегѡ̀.

Від Пасхи до Зіслання Святого Духа під час Служби Божої співають цей чудовий Богородичний напів. Вчитуйтесь у нього, співайте його. Це торжество невимірної радості.

www.soufanieh.com

Інформація для вступників до Катехитично-педагогічного інституту на 2009–2010 н. р.

Вечірня форма навчання

31.08–10.09.2009 р. – прийом документів від вступників на вечірню форму навчання.

11.09.2009 р. – співбесіда зі вступниками.

14.09.2009 р. – початок навчання у вечірній формі (навчання кожного тижня у понеділок, вівторок та середу протягом семестра з 18:00 до 21:00 год.).

Заочна форма навчання

20.05–11.06.2009 р. – прийом документів від вступників на заочну форму навчання.

12.06.2009 р. – співбесіда зі вступниками.

15.06.2009 р. – початок навчання.

15.06–15.07.2009р. – тривалість сесії для студентів заочної форми навчання.

www.sofianeh.com

Перелік документів, необхідних для зарахування на навчання до Катехитично-педагогічного іститутy

1. Заява (згідно зі встановленим зразком).
2. Автобіографія.
3. Два рекомендаційних листи (від пароха, а також з місця праці або навчання).
4. Медична довідка (за формою № 086-у).
5. Документ про освіту.
6. Копія паспорта.
7. Копія трудової книжки (для тих, хто працює).
8. Копія свідоцтва про хрещення і миропомазання.
9. Копія свідоцтва про церковний шлюб (для одружених).
10. Фотографії – 4 шт. (4 х 5 см).

Рекомендована література для приготування до вступного іспиту до Катехитично-педагогічного інституту:

1. Святе Письмо (звернути особливу увагу на коментарі перед кожною книгою).
2. Катехизмова частина
3. Основні Правди Віри. – Львів: Свічадо, 1997.
4. о. Катрій Ю. Заповіді Божі. Дорога до нашого спасіння. – Нью-Йорк–Львів: Місіонер, 1999.
5. о. Катрій Ю. Пізнай свій обряд. Львів: Свічадо, 2004.
6. о. Федорів Ю. Пояснення Церковних Богослужінь і Святих Тайн. – Львів: Свічадо, 2006.
7. Бог Живий: Православний Катехизм. – Львів: Свічадо, 2005.

Тел.: 275-58-90

Дорогою молитви

Благословляється друкувати
+ ІГОР,
Архиєпископ Львівський УГКЦ

Пресв. Микола Яворський, канцлер
Вих. ЛВ 07/1320, м. Львів, дня 27.12.2007 р. Б.

Зміст

ПЕРЕД БОГОМ

о. Григорій Планчак

Духовна боротьба. Ісусова молитва 2

Мірна і молитва 8

НА ПОРОЗІ ЦАРСТВА

о. Олександр Шмеман

Євхаристія – Таїнство Царства 10

ДОБРЕ ЗНАТИ

Поради праведного Олексія Мечева ...7, 13, 19 ,20

Календар на травень 14

ЖИТИ У ВІРІ

З життя Мірни..... 16

Зустріч із Мірною..... 18

СВІТ ВІРИ

Георгій Чистяков

Над рядками Нового Завіту..... 20

Митрополит Антоній Сурожський

Євангеліє від Марка *(ч. 12)* 22

ПРОПОВІДІ

Митрополит Антоній Сурожський

Про радість у Христі 26

ПОБУДЬ ЗІ МНОЮ У ТИШІ

Василь Симоненко

«Благословенна щедрість!» 28

Шановні читачі!

Зараз пасхальний час. Сподіваємося, що молитва супроводжує вас на дорозі життя, незалежно, чи то піст, чи свято, чи звичайний день. Дай вам Боже витривалості в житті і в молитві. І своєю чергою, просимо вас про молитву.

Цей номер присвячений Мірні Назур із Сирії – незвичайній жінці, яка поєднує в собі духовність Сходу і Заходу. Її руки та обличчя мироточать. Це ознака нашої східної духовності. Також у Мірни з'являються стигмати (рани на тілі, як у Христа), що притаманно західній духовності. Олія, яка виходить з рук Мірни, має цілющі властивості. А молитва цієї жінки творить чудеса.

Найбільш дивовижним є послання, котрі Мірна отримала від Богородиці та Ісуса Христа. На сторінках нашого журналу ви знайдете уривки цих послань, коротку розповідь про Мірну і спогад про її перебування у нас в Україні.

З повагою,
Стадник Василь

Увага! Оскільки ми не можемо поміщати статті чи книги повністю, то всі статті журналу «Дорогою молитви» є скороченим журнальним варіантом.
Редакція

«Дорогою молитви», релігійний журнал № 5 (21), травень 2009

Поштова адреса: Львів, 79053 а/с 4534

Тел.: 8 (067) 67-66-567
Тел.: 8 (097) 447-87-89 (збут)
e-mail: stadnykv@gmail.com

На обкладинці зображена Мірна Назур (Сирія). Мірна молиться в церкві Унівської лаври.

Головний редактор Василь Стадник

Дизайн і верстка Анна Бліновська

Збут і реалізація о.-д. Михайло Пазиняк

Фотографія (на обкл.) Петра Дідули

www.soutanien.com

Мірна і молитва

Господь наш Ісус Христос і Діва Марія неодноразово являлися Мірні Назур. Тут ми подаємо уривки їхніх слів. Докладніше про Мірну читайте на с. 16–19.

Субота, 18 грудня 1982 р., 23:37 год. ***Діва Марія:***

Діти мої, споминайте Бога, тому що Бог з нами.

24 березня 1983 р., 21:30 год.

Діва Марія:

Я кажу вам: Моліться, моліться і моліться! Які гарні мої колінопреклоненні діти на молитві.

Не бійтесь, я з вами.

Четвер, празник Вознесіння, 31 травня 1984 р.

Ісус Христос:

Моя Дочко,

Я – початок і кінець.

Я – правда, свобода і мир.

Мир усім вам. Твій мир не зміниться від слів інших людей, що говорять добре або погано, думай про себе погано. Бо хто не добивається згоди людей і не боїться незгоди, той володіє справжнім миром, і це здійснюється в мені.

Живи своїм життям, радісним і незалежним. Нехай тебе не зламають труднощі, які ти долаєш заради мене, бо я можу тобі віддячити, твої труднощі не будуть довго тривати, і твій біль не вічний. Молися з вірою, тому що вічне життя варте цих мук.

Молися, щоб у тобі відбулася Божа воля і кажи:

«Любий Ісусе, дай мені спочити в Тобі, понад усяку річ, понад усе сотворене, понад усіх Твоїх ангелів, понад усяку хвалу, понад усяку радість, понад усяку славу й честь, понад усе небесне військо. Тому що Ти – єдиний Всевишній. Ти – єдиний Могутній і Добрий понад усе. Прийди до мене і втіш мене, і визволи мене від моїх оков, і дай мені свободу. Бо без Тебе моя радість неповна, без Тебе мій стіл порожній».

Тоді я прийду до тебе, щоб сказати: «Ось я прийшов тому, що ти мене кликала».

П'ятниця, 7 вересня 1984 р.

Діва Марія:

Живи своїм життям. Та життя хай не заважає тобі далі молитися.

Живи своїм життям. Та життя хай не заважає тобі далі молитися.

www.soufanieh.com

Вівторок, 26 листопада 1985 р.
Ісус Христос:

...Я хочу, моя дочко, щоб ти трудилася в молитві й упокорювала себе. Той, хто упокорює себе, стає сильнішим і більш шанованим Богом.

Я був розп'ятий в ім'я любові до вас. І я хочу, щоб ви носили і терпіли ваш хрест заради мене з покорою і любов'ю, з терпінням, і щоб ви чекали мого приходу. З тим, хто брав участь у моїх муках, я розділяю славу, і немає спасіння душі без хреста...

Середа, 22 липня 1987 року, Ліван, м. Маад.
Ісус Христос:

...Моліться, моліться і моліться.

Під час молитви кажіть: «Отче наш, заради свого улюбленого Сина, спаси нас».

Субота, 26 листопада 1988 р.
Ісус Христос:

...Ви повинні постити і молитися, цим ви побачите мою правду і протистоїте усім ударам.

Моліться за тих, хто забув свою обіцянку мені, тому що вони скажуть: «Чому я тебе не відчував, Боже мій, хоч ти був зі мною?»

Усе, що я хочу від вас, щоб ви збиралися усі в мені, бо я в кожному з вас.

І тебе, моя дочко, я поки що залишаю. Не бійся, коли довго не почуєш мого голосу, а будь сильною, твій голос повинен бути мечем, який говорить у моє ім'я.

Будь впевнена, що я з тобою і зі всіма вами.

Світла субота, 14 квітня 2001 р. ***Ісус Христос:***

...Я сказав тобі: Твоя втома не буде довго тривати. Дивися на мене, і ти знайдеш віру та спокій. Бо це я даю тобі силу. Це я кидаю тебе в боротьбу і це я вириваю тебе, щоб провадити до небесної радості. Наполегливо молися, щоб твій піст супроводжувався роздумуванням та зосередженням, тоді почуєш мій голос у своєму нутрі.

Довіряй мені, я ніколи не залишу тебе, твою сім'ю і всіх, хто брав участь з тобою в благословенні заради мене.

Великодня субота, 10 квітня 2004 р. ***Ісус Христос:***

Мій останній вам заповіт: верніться кожен у свій дім, носіть Схід у ваших серцях, звідси йде світло заново, ви його промені у світ, який думає тільки про матеріальне, про бажання слави, про похіть. Цей світ ледь не погубив усі свої достоїнства. А ви бережіть свої східні традиції, не дозволяйте нікому вкрасти вашу волю, вашу свободу і віру в цей Схід.

...Ви повинні постити і молитися, цим ви побачите мою правду і протистоїте усім ударам.

Наполегливо молися, щоб твій піст супроводжувався роздумуванням та зосередженням, тоді почуєш мій голос у своєму нутрі.

www.soutanien.com

Протопресвітер Олександр Шмеман

Євхаристія – Таїнство Царства

Церква – таїнство зібрання

Таїнство зібрання

Слово «церква» – означає, як відомо, «зібрання». Раніше Церква твердо знала, що «закон віри» (lex credendi) і «закон молитви» (lex orandi) невіддільні один від одного й обґрунтовують один одного, отож, за словами св. Іринея Ліонського, «вчення наше тотожне Євхаристії, а Євхаристія підтверджує вчення».

Зібрання завжди вважалося першим і основним актом Євхаристії. На це вказує й найдавніша літургійна назва того, хто здійснював Євхаристію: *предстоятеля* (як ми тепер кажемо – священика), перша функція котрого й полягає в тому, щоб очолити зібрання, щоб бути «предстоятелем братії». Зібрання, таким чином, – це перший літургійний акт Євхаристії, її основа й початок.

Кожну євхаристійну молитву зібрання «запечатує» словом «Амінь», одним із ключових слів християнського богослуження, яке об'єднує в одне органічне ціле предстоятеля й очолюваний ним народ Божий. Кожну євхаристійну молитву проказують від нашого імені. Кожна зі складових частин євхаристійного священнодійства – читання Слова Божого, підношення, причастя – починається із взаємного знаку *миру*: «Мир усім» – «І духові твоєму...» І, нарешті, змістом усіх молитов є *наша* хвала, *наша* подяка, *наше* причастя, а їхньою метою – «з'єднання всіх нас одного з одним на причастя єдиного Духа Святого...»

Змістом усіх молитов є наша хвала, наша подяка, наше причастя, а їхньої метою – «з'єднання всіх нас одного з одним на причастя єдиного Духа Святого...»

Храм – місце зібрання і співслужіння

Те саме можна сказати й про обряди Євхаристії: усі вони тією чи іншою мірою є виразом не лише єдності предстоятеля й народу, а й їхньої співпраці, співслужіння. «...Нас *усіх*, що від одного Хліба й Чаші причащаємося...», «Зі страхом Божим і вірою приступіте...» й т. ін. – усі ці тексти, заклики, слова, стосують-

www.sofianeh.com

ся, без сумніву, всього зібрання, а не окремих і поодиноких його учасників.

І, нарешті, ту саму ідею зібрання та співслужіння відтворює й втілює місце й приміщення, в якому здійснюється Євхаристія – тобто *храм*. Достатньо нагадати, що первісний християнський храм – це, передусім, місце зібрання Церкви та євхаристійного ламання хліба. Як спочатку, в ранньохристиянську епоху, так і тепер, храм переживається й відчувається як *собор*, як зібрання воєдино – в Христі – неба й землі, й усього створіння, в чому й полягає сутність і призначення Церкви... Про це свідчить і *форма* храму, й іконопис. Як і весь іконопис у храмі, іконостас є немовби воплоченим баченням Церкви як *собору*, як єдності світу видимого й невидимого, як об'явлення й присутності нового й преображеного творіння.

Літургія – це «таїнство зібрання». Христос прийшов, «щоб зібрати в одне розкидані діти Божі» (Йо. 11, 52), і Євхаристія від початку була об'явленням і здійсненням єдності Нового народу Божого, зібраного Христом і в Христі. Треба твердо знати й пам'ятати: в храм ми йдемо не для індивідуальної молитви, ми йдемо *збиратися в Церкву*, і сам видимий храм – це тільки образ того нерукотворного храму, який він знаменує. Тому «зібрання в Церкву» – це справді перша літургійна дія, основа всієї Літургії, і не зрозумівши цього, не можна зрозуміти й усього подальшого тайнодіяння. І коли я кажу: «Я йду до Церкви» – це означає, що я йду на зібрання віруючих, щоби разом з ними *утворити Церкву*, щоб бути тим, ким я став у день хрещення, тобто *членом* – у повному й абсолютному значенні цього слова, членом Тіла Христового: «Ви ж, – каже апостол, – Христове тіло, і члени кожний зокрема» (1 Кор. 12, 27). Я йду об'явити й здійснити своє членство, об'явити й засвідчити перед Богом і світом таїну Царства Божого, що «вже прийшло в силі».

Царство Боже прийшло й приходить у силі – в Церкві. Ось тайна Церкви, тайна Христового Тіла: «Де двоє або троє *зібрані* в моє ім'я, там я серед них» (Мт. 18, 20). І чудо церковного зібрання в тому, що воно не складається з «суми» грішних і негідних людей, а є Христовим Тілом. Як часто ми кажемо, що ми йдемо до Церкви, щоб від неї отримати допомогу, благодатну силу, розраду. Але забуваємо, що ми, власне, і є Церква, що вона складається з нас, що Христос перебуває у своїх членах і що Церква не поза нами, не над нами, а *ми в Христі й Христос у нас*. І не в тому полягає мета християнства, щоб дати кожному змогу «вдосконалюватися особисто», а в тому, щоб бути Церквою – «родом вибраним, царським священством, народом

Храм переживається й відчувається як собор, як зібрання воєдино – в Христі – неба й землі, й усього створіння.

Треба твердо знати й пам'ятати: в храм ми йдемо не для індивідуальної молитви, ми йдемо збиратися в Церкву.

Зібрання в Церкву» – це справді перша літургійна дія, основа всієї Літургії.

Євхаристія – єдність у Христі

www.sofiaeh.com

На порозі Царства

святим» (1 Пт. 2, 9), являти й сповідувати присутність Христа і Його Царства у світі.

І святість Церкви – не наша святість, а Христа, котрий полюбив Церкву й видав себе за неї, «щоб її освятити... щоб була свята й непорочна» (Еф. 5, 25–27), і святість святих – це тільки розкриття й здійснення того освячення, тієї святості, яку кожен із нас отримав у день хрещення й зростати в якій ми всі покликані. Але ми не могли б зростати в ній, якщо б уже не мали її як дару Божого, як присутності Його в нас Духом Святим.

Євхаристія – це не «одне з таїнств», одне з богослужень, а об'явлення й здійснення Церкви в усій її силі, святості й повноті.

Ось чому в давнину всіх християн називали *святими,* а «зібрання в Церкву» – служінням і головним обов'язком усіх християн. Ми є втаємниченими цього служіння, і воно належить нам, поки ми самі не відлучимо себе від нього. У давнину того, хто без причини не брав участі в євхаристійному зібранні (в причащанні Святих Тайн), відлучали від Церкви як того, хто сам себе відсік від органічної єдності Христового Тіла, що об'являється в Літургії. Повторюю, Євхаристія – це не «одне з таїнств», одне з богослужень, а об'явлення й *здійснення* Церкви в усій її силі, святості й повноті. Лише беручи участь у ній, ми можемо зростати у святості й виконати все те, що заповідано нам... Зібрана в Євхаристії Церква, навіть якщо вона обмежена «двома або трьома», є образом і втіленням Христового Тіла, і тільки тому зібрані зможуть *причаститися,* тобто бути в єдності з Тілом і Кров'ю Христа, котрого вони являють своїм зібранням. Ніхто й ніколи не міг би приєднатися, ніхто й ніколи не був гідним і «достатньо» святим для цього, якщо б це не було дано й заповідано в Церкві, в зібранні, в тій таємничій єдності, в якій ми, утворюючи Тіло Христове, можемо без осуду назвати Бога Отцем і бути учасником і причасником Божественного Життя...

Єдності предстоятеля й зібрання об'являється боголюдська єдність Церкви – у Христі й з Христом.

Звідси очевидно, як порушує сутність Літургії сучасне «індивідуальне» входження в храм, у будь-який момент богослуження. Той, хто таким чином зберігає свою «індивідуальність» і «свободу», не знає, не знайшов тайни Церкви, він не бере участі в таїнстві зібрання, в цьому чуді возз'єднання роздробленої й гріховної людської природи з боголюдською єдністю Ісуса Христа.

І, нарешті, якщо «зібрання в Церкву» – це образ Христового Тіла, то образ Глави Тіла – це *священик.* Він стоїть перед зібранням і очолює його, і саме це робить із «групи християн» – *зібрання Церкви* в повноті її дарів. Тому що як людина, священик – лише один із зібраних, найбільше, можливо, грішний і негідний, а за даром Святого Духа, який Церква береже від П'ятдесятниці й безперервно передає через покладання рук єпископа – він представляє силу священства Христа, котрий

www.soularieh.com

приніс себе в жертву за нас і є єдиним священиком Нового Завіту: «Цей же, тому що перебуває повіки, має священство непроминальне» (Євр. 7, 24). Як святість зібрання є святістю не людей, які його утворюють, а Христовим освяченням, так і священство священика – не його, а Христове, дане Церкві, тому що вона сама є Тілом Його. Христос не є поза Церквою й нікому не делегував своєї влади, ні

Церква – єдність у Христі і з Христом

сили, але сам перебуває в Церкві й Святим Духом *наповнює* все її життя. Священик – не «представник» і не «замісник» Христа. У Таїнстві – він сам Христос, так само, як зібрання – Тіло Його. Очолюючи зібрання, Він у собі являє єдність Церкви, єдність зі собою всіх її членів. Так у цій єдності предстоятеля й зібрання об'являється боголюдська єдність Церкви – у Христі й з Христом.

Стаття підготовлена за матеріалами одноіменної книги Олександра Шмемана, яка вийшла у львівському видавництві «Свічадо».

Книгу можна придбати у книгарнях видавництва.

Поради праведного Олексія Мечева

На питання, як пожвавити Церкву, отець Олексій відповідав: «Молитися».

Молитися! Адже молитися теж вміти треба, значить, і вчитися молитися треба. Наука ця не буде засвоюватися, якщо життя не відповідатиме заповідям Божим. Іноді якась дрібниця на перший погляд, але викликана недобрим відчуттям, може нашкодити собі й іншим так помітно, що тоді про молитву говорити навіть дивно. Пожвавити Церкву – це всі сили прикласти кожному, в т. ч. ієрархії, щоб життя було (сімейне, особисте, суспільне) за заповідями Божими.

св. Олексій Мечев

Молитва і життя нероздільні. Ніякі реформи, рішення, найбільш благі заходи не можуть зробити церковне суспільство живим, якщо не поклопотатися кожному його членові про життя за євангельськими заповідями і про молитву, яка очищає, надихає, виправляє це життя. Приклад життя самого о. Олексія свідчить про це.

У нього в храмі це особливо відчувалося. Він досвідом знав, як необхідна молитва для життя кожної людини, сім'ї, суспільства і всієї Церкви, тому і вказував на наймогутніший засіб ожити – молитву.

Галина Пильнева

www.soufanieh.com

журнал
Дорогою молитви
Львів, 79053, а/с 4534
stadnykv@gmail.com

Календар на травень

1/18 Прп о. **Йоана**, учня Григорія Декаполіта. Уснув за правління імп. Теофіла Іконоборця (829–842).

Прп **Косми**, єпископа Халкедонії. Уснув 816 р. за правління імп. Лева Вірменина.

Св. о. **Йоана**, архиєп. Антіохії. Уснув 436 р.

2/19 Прп о. **Йоана Старопечерника** та св. муч. **Пафнутія**.

3/20 Прп о. **Теодора Трихіни**. Прозваний так за грубу волосяницю, яку звик носити. Він був святим еремітом біля Константинополя. Уснув не пізніше 320 р.

4/21 Св. свмч **Януарія** і з ним святих мучеників дияконів **Прокула, Соссії, Фауста**, читця **Дезідерія**, **Євтихія** та **Акутіона**, яких замучено за правл. імп. Максиміана та Галерія під час переслідувань Тимотея в 305 р.

Св. муч. **Теодора**, що в Персії 142 р. потерпів смерть за правління імп. Антонія Пія.

5/22 Прп о. **Теодора Сикеота**. Уснув в 541 р. за правління імп. Юстиніана.

Святих ап. **Натанаїла**, **Луки** і **Климента**.

Прп **Віталія**. Залишив монастир і пішов до Олександрії, де, потерпівши силу осудів, привернув багато блудниць до покаяння. Уснув в 615 р. за правління імп. Ієраклія.

6/23 Св. влкмч, побідоносця і чудотворця **Юрія**. За відмову поклонятися поганським богам його піддали тортурам і обезглавили в Нікомедії (Мала Азія).

Св. муч. **Олександри**, дружини імп. Діоклетіана. Як і Юрій, вона потерпіли смерть за правління Діоклетіана близько 296 р.

7/24 Св. муч. **Сави Стратилата**. Офіцер армії імп. Аврелія, він ісповідував християнську віру, за що потерпів смерть у Римі 272 р.

8/25 Св. ап. і євангелиста **Марка**, учня і супутника святого ап. Петра. Написав Євангеліє за вказівками св. Петра. Він заснував велику Церкву в Олександрії, де помер у в'язниці 68 р. за днів імп. Нерона.

9/26 Св. свмч **Василія**, єп. Амасійського. Його втопили у морі за наказом імп. Ліцинія 319 р.

Прп діви **Графіри**, християнської служниці Констанци, жінки імп. Ліцинія. Вона змушена була втікати від нечестивих бажань свого господаря, однак її переслідували, спіймали та засудили до страти в 324 р.

10/27 Св. свмч **Симеона**, сина Клеори і родича Господнього. Він був єпископом Єрусалима, управляв цією Церквою більш як сорок років. Жив понад сто років та був розіп'ятий за правління імп. Траяна в 112 р.

Прп о. **Стефана**, єп. Володимир-Волинського.

11/28 Святих апостолів **Ясона** і **Сосіпатра**. Були учнями ап. Павла за правл. Нерона в 69 р.

Святих мучеників **Максима**, **Дада** і **Кинтиліяна**, яких обезглавили близько 303 р.

Св. прп от. **Кирила**, єп. Турівського.

12/29 Святих дев'ятьох мучеників, що в Кизиці.

Прп **Мемнона**, чудотворця.

13/30 Ап. **Якова Великого**, брата святого Йоана Богослова. Йому відтяли голову за царя Ірода Агриппи в Єрусалимі 43 р.

14/1 Св. **Єремії**, другого із великих пророків, який походив із коліна Леві. Традиція каже, що у віці 55 років він був каменований євреями в Тафнісі (Єгипет) 590 р. до Р. Х. У Венеції (Італія) є частина його мощів.

15/2 Св. о. **Атаназія Великого**, патр. Олександрійського.

16/3 Переставлення прп о. **Теодозія**, ігумена Печерського монастиря. Уснув 1078 р. за правління імп. Михайла VII Дуки. Святих мучеників **Тимотея** і **Маври**.

17/4 Св. муч. **Пелагії**, яку імп. Діоклетіан вибрав, щоб була жінкою одного із своїх синів. Дізнавшись, що вона християнка, його син учинив самогубство, а її засудили і передали на тортури в 288 р.

Прп матері **Пелагії**, яка раніше вела грішне життя, однак навернулася після проповіді Нонни, єп. Едеського. Уражена жалем за гріхи, вона провела життя своє в строгому покаянні в печері на Оливній горі. Уснула в 457 р.

www.soufanieh.com

18/5 Св. славної муч. **Ірини**, доньки імп. Ліцинія і його жінки Ліцинії. Мужньо потерпіла за Христа, і через багато чудес тисячі навернулися. Вона переставилася в 325 р. за правління імп. Костянтина Великого.

Прп о. **Никифора**, ігумена Мидікійського монастиря.

19/6 Св. праведного і многострадального **Йова**. Він був «щирий і праведний, богобоязливий і цурався зла» (Йов 1, 1). Жив близько 1500 р. до Р. Х.

20/7 Спогад про явлення на небі над святим містом Єрусалим знамення чесного Хреста, яке складалося із небесних зірок, простягаючись від Голготи до Оливної гори в 346 р.

Св. муч. **Акакія**. Потерпів за віру в 299 р. за правління імп. Максиміана.

21/8 Св. ап. і євангелиста **Йоана Богослова**, улюбленого учня Ісуса. Ап. Йоан був єдиним із дванадцяти апостолів, які не залишили Спасителя в часі його страстей. Він написав Євангеліє, три Послання і таємничу книгу Одкровення. Проживши 102 роки, уснув за правління імп. Траяна.

Прп о. **Арсенія Великого**. Був учителем двох синів імп. Теодозія. Відкинувши земську славу, пішов у пустелю в Нижньому Єгипті. Уснув у віці 95 років у 450 р.

22/9 Перенесення мощів св. о. **Миколая Чудотворця** з Мир до Барі (Італія) в 1096 р. за правління імп. Олексія Комнина.

Св. пророка **Ісаї**. Він є перший із великих пророків, нащадок царського роду, син пророка Амоса. Жив близько 700 р. до Р. Х. Традиція розповідає, що його розпиляли надвоє за наказом царя Юдейського Манасії.

Св. муч. **Христофора**. Навернувся на християнство і потерпів смерть за віру за правління Деція в 250 р.

23/10 Св. ап. **Симона Зилота**, одного із дванадцяти, прозваного Кананейським. Традиція каже, що саме він був молодим на весіллі в Кані Галилейській, де Ісус перетворив воду на вино.

24/11 Святих рівноап. отців **Кирила** і **Методія**, учителів слов'яських. Вони були братами, народилися в Тессалоніках у I половині IX ст.

Св. свмч **Мокія**.

Прп о. та ісповідника **Василія Гопка**, захисника віри, який потерпів від репресивного комуністичного режиму.

25/12 Святих отців **Епіфанія**, єп. Кипрського, і **Германа**, патр. Царгородського. Епіфаній був єпископом в Саламін, близьким другом святих Іларіона та Єроніма, консультантом папи Дамаса. Його називають «стовпом віри» проти аріан. Уснув Епіфаній у 403 р. в похилому віці. Германій був прогнаний і уснув у засланні 733 р. за імп. Лева III Ісавра.

26/13 Св. муч. **Гликерії**, яка потерпіла за віру в Тріанополісі в Греції, коли її кинули до диких звірів в амфітеатрі після жорстоких катувань близько 141 р.

Св. муч. **Олександра**. Потерпів за віру на о. Кіпр в 298 р.

27/14 Св. муч. **Ісидора**. Потерпів смерть на о. Хіос в 250 р. за правління Деція.

28/15 Прп о. **Пахомія Великого**, єгиптянина за народженням, професійного військовослужбовця. Він, навернувшись на християнство, став учнем еремітa Паламона. Пізніше заснував монастирі, згуртував монаші обителі під одним правилом та під проводом ігумена. Уснув у 438 р.

Ісаї, єп. і чудотворця Ростовського.

29/16 Прп о. **Теодора Освященного**, учня святого Пахомія, ігумена Тавенни. Названий Освященним за те, що перший у своїй обителі був рукоположений на священика. Уснув 367 р. за правління імп. Валентініана.

Святих мучеників **Віта**, **Модеста** і **Крискентії**. Крискентія та її чоловік Модест, будучи вихователями хлопчика Віта, прищепили йому християнську віру, за що жорстокі батьки дитини прогнали їх усіх зі свого дому. Всі вони уснули мученицькою смертю близько 302 р. за імп. Діоклетіана.

30/17 Св. ап. **Андроніка** і тих, що з ним, та святої **Юнії**, рідних св. ап. Павла (див. Рим. 16, 7). Багато потрудилися у проповідуванні Євангелія поганам.

31/18 Св. **Теодота**, що в Анкарі (Галатія, Мала Азія), торговець зерном за професією. Він похоронив тіла мучениць, яких кинули у море, за що потерпів ту саму долю в 304 р. за правління Діоклетіана.

Святих мучеників **Петра**, **Діонісія**, **Андрія**, **Павла**, **Христини, Іраклія, Павлінія** і **Венедіма**.

Святих семи дів: **Олександри, Текуси, Клавдії, Фаїни, Євфросії, Матрони** і **Юлії**.

www.soufanien.com

З життя Мірни

Суфаньє – це назва скромного кварталу в Дамаску, за межами старовинної стіни, на півночі, недалеко від воріт, які іменуються Дверима Томи. У цьому кварталі є старий арабський будинок, де живуть Ніколя Назур і його дружина Мірна, а також двоє дітей – хлопчик і дівчинка.

Чудо в Суфаньє – заклик до молитви і єднання – на прославу Господа, який продовжує через чуда дарувати світло тим, які можуть бачити і чути!

Це звичайна сім'я, яка нічим особливим не вирізнялась: ні особливою побожністю, ні високою освітою. Ніколя є православним, а Мірна належить до Мелхітської (греко-католицької) Церкви.

І ось, у понеділок, 22 листопада 1982 року, коли Мірна молилася з кількома жінками поряд із хворою сестрою Ніколя, на її руках з'явилася олія. Вдруге олія з'явилася в четвер, 25 листопада, коли Мірна молилася зі своєю недужою матір'ю. В обох випадках Мірна молилася на прохання хворих жінок. Вона помазала олією хворі місця, після чого біль зникав і жінки одужували.

В суботу 27 листопада 1982 року маленька ікона (8 х 6 см), знана як Казанська Богородиця, стала мироточити. Коли олія появилася на маленькій іконці, люди побігли в дім Мірни. Серед перших відвідувачів був вікарій Патріарха Бульос Панделі в супроводі двох молодих священиків – о. Георгія Абу Захема і о. Георгія Ґільо. Згодом олія стала появлятися на сотнях зображень Богоматері. Цій іконі дали ім'я скромного кварталу, в якому мешкає Мірна: Богородиця Суфаньє. Під цим іменем вона відома у світі.

Виникає запитання: «Чи проводилося дослідження цієї олії?» Спочатку олію з ікони досліджували в лабораторії науково-дослідного інституту в Дамаску 1985 р., згодом у Західній Німеччині, а пізніше в Парижі та в Римі. У 1986 році французький священик Жан-Клод Дарріґо послав цю олію на аналіз до Німеччини, не вказавши її походження. Усі результати аналізів були однакові: «100-відсоткова чиста оливкова олія».

З 28 жовтня 1983 року олія стала появлятися на обличчі, шиї та руках Мірни, у моменти екстазів олія виділялася навіть із очей.

Люди йшли в дім Мірни з різних причин, та основна маса – молитися. І досі щодня приходять люди з Дамаску, з усіх міст Сирії, з усього арабського Сходу та з усього світу. Тут не збирають грошей, і двері будинку донині зачиняються тільки вночі.

www.soufanieh.com

У домі Мірни почали відбуватися зцілення: зцілення тіла й зцілення душі. Про зцілення душі нам відомі деякі випадки від тих людей, які отримали це благо і стали чудовими помічниками в Суфаньє. Вони за свій кошт друкують фотографії, книги і розповсюджують їх у Сирії та за кордоном. Можемо бути певні в тому, що є зцілення, про які ми не знаємо, але знає Той, хто єдиний Серцезнавець.

У п'ятницю, 28 жовтня 1983 року, з Мірною сталося щось нове, що повторювалось 35 разів до листопада 2001 року. Під час молитви олія текла з її обличчя, шиї і рук. Мірну поклали на ліжко, і вона втратила усі відчуття. У четвер, 31 травня 1984 року, олія вперше потекла з її очей перед тим, як вона увійшла в екстаз.

Під час екстазу вона бачила або яскраве світло, або Богородицю. Однак кожного разу, коли вона бачила Ісуса, перед екстазом олія текла з її очей. Ісус та Марія передавали Мірні послання арабською мовою *(уривки послань див. с. 8–9)*. Ті послання завершували явлення Богородиці і Христа. Час екстазу тривав від п'яти хвилин до півтори години.

Екстази відбувалися у присутності різних людей і зокрема медиків, спеціалістів з різних країн. Вони спостерігали подію, ретельно обстежували Мірну і піддавали її численним кропітким дослідженням. Ці екстази відбувалися у різних місцях. Більшість із них у домі Мірни, а також у селі Хабаб, у місті Гасаке в Сирії, інші в ліванському місті Маад, у США та Бельгії.

Вперше стигми відкрились у Мірни на руках, на стопах та в боці в п'ятницю, 25 листопада 1983 року, близько 16:30 год., і загоїлися близько 23:00 год. Після цього стигми появлялися на тілі Мірни 4 рази. Відбувалося це у страсні четверги у ті роки, коли католики й православні святкували Пасху разом, а саме у 1984, 1987, 1990 та 2001 роках. Знаменно, що в ті роки, коли святкували Пасху порізно, за двома календарями, з Мірною нічого не відбувалося, навіть ікона залишалася сухою.

Стигми у Мірни

Суфаньє стало щоденним місцем паломництва для людей з Дамаску та з усього світу. Однак дім Мірни залишається таким самим скромним, як і в перший день. Сім'я Мірни і Ніколя з їхніми дітьми Міріам і Жаном-Еммануелем живуть звичайним життям, як і кожна інша сім'я, приймаючи усіх відвідувачів у простоті і безплатно. Нехай це буде на прославу Господа, який продовжує через чуда дарувати світло тим, які можуть бачити і чути!

Мірна з чоловіком і дітьми

www.soufaniyeh.com

Зустріч із Мірною

Важко описати свої пережиття від зустрічі з Мірною. З нею просто треба зустрітися.

Мірна із Суфаньє – для частини сирійців вона гордість Дамаску в його одвічному протистоянні в оточені недругів Близького Сходу, для інших – дивовижне явище, варте докладного вивчення та дослідження. Але для більшості тих, хто мав нагоду пізнати її, вона стала уособленням довіри до Бога, персоніфікацієї того, що дає змогу двигати горами. В квітні 2008 року під час Великого посту в Україні значно побільшало людей, які безпосередньо пізнали Мірну. Разом із своїм духівником отцем Еліасом Заглаві вона дала реколекції для студентів магістерської програми Інституту екуменічних наук УКУ в Уневі.

Що можна розповісти про цю незвичайну жінку? Напевне, однією з основних її рис є простота. Жодного натяку на свою значимість чи винятковість, жодних вимог до якихось спеціальних умов проживання. Вона просто жила серед нас, ділилася своїм досвідом, своїми пережиттями, була доступна і легка в спілкуванні. Одного разу я зайшов на кухню попросити чашечку кави. Проходячи через їдальню, я побачив цікаву картину: п. Аржаковський (на запрошення якого Мірна приїхала в Україну) і о. Еліас (духівник Мірни) сидять за столом, допиваючи каву і про щось розмовляючи, а Мірна прибирає за ними посуд. Спочатку це видалося мені дивним, як це сама Мірна прибирає посуд. Але, коли ми ближче познайомились, я зрозумів, що вона така сама жінка, як і всі. Вона прибирає свій будинок, миє підлоги, виховує дітей, готує їсти і т. ін. До речі, найбільше з українських страв Мірні сподобався борщ, як вона казала – «боршт».

Мірна багато молиться. І цього треба вчитися у неї. Особливо цікаво почути слова, які сказав їй Христос і Діва Марія *(див. с. 8–9).*

Унівська Лавра – місце зустрічі

Під час бесіди

www.soufanieh.com

Дивно і з недовір'ям сприймаєш, що хтось спілкувався з Господом, з Богородицею. Але поступово сумніви розсіюються. Чому? Не знаю. Просто віриш і все.

На обличчі Мірни часто можна бачити посмішку і відчувається спокій – спокій справжній, спокій життя, спокій глибокої віри і особистого, неповторного досвіду.

За короткий час Мірна стала нам близькою людиною. Останній вечір ми провели надворі. Погода була сонячна, але все ж дув холодний вітер. Розмова була невимушена і цікава. Кожен ді-

Скромний подарунок від монаха

лився своїми враженнями. Але всі усвідомлювали – ми прощаємося з Мірною і, можливо, більше ніколи її не побачимо. Тому відчувалась якась гіркота цього прощання.

Отець Еліас казав, що до людей, за яких він молиться додадуться і наші імена. І взагалі, враження Мірни про цю поїздку дуже хороші. Як сказав Габріель (організатор поїздок Мірни, фотокореспондент, творець веб-сайта www.soufanieh.com, присвяченого Мірні, тощо), для нього в будь-якій країні важливим є не архітектура чи ще щось зовнішнє, а люди. «А люди, – сказав він, – у вас чудові».

Важко описати свої пережиття від зустрічі з Мірною. З нею просто треба зустрітися.

Василь Стадник

Поради праведного Олексія Мечева

«Знаєш свій обов'язок, і потрібно його спокійно і твердо виконувати. Ісусову молитву читати потрібно».

св. Олексій Мечев

Цікаво, що отець Олексій виконання обов'язку сполучає з Ісусовою молитвою. Чому? Хіба без цієї молитви або зовсім без всякої молитви не можна виконати свій обов'язок? Ми ж знаємо немало прикладів того, як свято виконують свій обов'язок люди, які зовсім не вважають себе християнами.

Так, були і такі приклади, але о. Олексій своїм духовним чадам говорив не просто про виконання обов'язку, але про служіння Богу через це виконання. Служити ж Богу без призивання Його Імені, без звернення до Нього не можна. У бесіді з Мотовиловим преподобний Серафим Саровський говорив, що всяка добра справа, що робиться не ради Христа, не принесе душі людини благодатного плоду Святого Духа. Ось тому і старався отець Олексій в своєму зверненні до близьких привчити всіх до пам'ятання про Господа при виконанні обов'язку. До речі, виконувати обов'язок тільки тому, що це обов'язок, – важко і деколи безрадісно... Звернення до Господа, молитва до Нього скрасить усі труднощі, допоможе з надією робити все, що потрібно за обов'язком. З надією і терпінням. Та й сили дасть виконувати цей обов'язок, адже найчастіше це не те, що «я хочу», а те, що «треба», хочу того чи ні, є настрій чи ні, легко чи ні. «Я повинен», – і все. Треба. Щоб це «треба» не було непомірним тягарем, слід читати молитву Ісусову – і з нею трудність усіх перешкод полегшуватиметься і душа міцнітиме.

Галина Пильнева

www.soufanieh.com